

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3468/2020. (XII. 22.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Szalay Péter* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 98. § (1) bekezdés második mondata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozó (dr. Szél Bernadett) jogi képviselője (dr. Karsai Dániel András ügyvéd, Karsai Dániel Ügyvédi Iroda) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ogytv.) 98. §-a – tartalmilag a 98. § (1) bekezdés második mondata – alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése, VI. cikk (3) bekezdése és IX. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint az Ogytv. 98. § (4) bekezdése 2020. február 1-ig biztosította az országgyűlési képviselők előzetes egyeztetés nélküli belépési jogát valamennyi közigazgatási szervhez, közintézethez és közintézményhez. Az Ogytv. 98. § (1) bekezdése értelmében azonban jelenleg csak arra van lehetőségük a képviselőknek, hogy egy-egy intézmény vezetőjétől előzetesen egyeztetve tájékoztatást kérjenek.
- [3] Az indítványozó országgyűlési képviselő, aki arra hivatkozik, hogy korábban rendszeresen élt az Ogytv.-ben szabályozott belépési jogosultságával, és az így megismert adatokat a választópolgárok tájékoztatására használta fel, véleménynyilvánítási jogával élve jogellenes helyzetekre hívta fel a figyelmet. A jogszabály-módosítás a parlamenti munkáját azáltal korlátozza, hogy a hatalommegosztás alapján működő államszervezetben a végrehajtó hatalom működése feletti ellenőrzési jogát alaptörvény-ellenes módon leszűkíti. Közvetlen megfigyelés útján ugyanis ezt követően már nem tud olyan közérdekű információkhoz jutni, amelyek birtokában a politikai diskurzusban a véleménynyilvánítási szabadságával élve népképviseleti funkcióját el tudja látni.
- [4] Az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága vonatkozó gyakorlatát citálva az indítványozó azzal érvel, hogy a képviselők szólásszabadsága az általános véleménynyilvánítási szabadságból vezethető le [Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdés], sőt, az országgyűlés a véleménynyilvánítási szabadság érvényesülésének kiemelten fontos helyszíne. A közügyek szabad parlamenti megvitatása egyfelől a megfelelő törvényalkotás egyik nélkülözhetetlen előfeltétele, másfelől a szabad parlamenti vita hozzájárul ahhoz, hogy a választópolgárok megfelelő képet alkossanak az országgyűlési képviselők és más fontos közjogi tisztségviselők tevékenységéről, és kellő információk birtokában vegyenek részt a politikai diskurzusban és döntéshozatalban. Az országgyűlési képviselők politikai véleményének a kifejtését csak szélsőséges esetben lehet korlátozni.
- [5] Az információszabadság [Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdés] érvényesülése a véleménynyilvánításhoz való jog gyakorlásának sok szempontból előfeltétele – hangzik az indítvány. A közügyek szabad megvitatása, az állami és önkormányzati szervek működésével, illetve hatékonyságával kapcsolatos vélemény kialakítása és kinyilvánítása elképzelhetetlen lenne, ha az érintett szervek eltitkolhatnák vagy kizárólag csak a saját belátásuk szerint tehetnék hozzáférhetővé a közérdekű és közérdekből nyilvános adatokat. A teljes körű ellenőrzés viszont nem valósítható meg kizárólag információk igénylésével. Bizonyos információk ugyanis, amelyek a közfeladatot ellátó szervek tevékenységére vonatkoznak, és amelyeknek a nyilvánossága elengedhetetlen a működésük jogszerűségének biztosításához, kizárólag személyes jelenlét útján szerezhethők be (sőt: egy intézmény valódi állapotának megismerése adott esetben előzetes bejelentés nélküli személyes jelenlétet tesz szükségessé).

Értelemszerűen ez nem biztosítható valamennyi állampolgár számára, ők az információk megismeréséhez fűződő alapjogukat egy demokratikus jogállamban az országgyűlési képviselőkön keresztül gyakorolhatják. Erre szolgált a képviselők belépési jogának az intézményesítése, amelyet a jogalkotó megszüntetett.

- [6] Az Ogytv. immár csak az előzetes egyeztetés alapján történő tájékoztatás kérését teszi lehetővé, és az adott szerv, intézmény területére való – adott esetben előzetes bejelentés nélküli – belépést kifejezetten nem említi. A közintézményekbe való előzetes egyeztetést nem igénylő belépési jogosultság azonban az indítványozó szerint olyan, a népszuverenitáson alapuló, a köz érdekében végzett képviselői tevékenység, a végrehajtó hatalom feletti ellenőrzés azon módja, amelyet az Alaptörvény is védelemben részesít. Következésképpen a jogszabály-módosítás az országgyűlési képviselők információszabadságának és azzal összefüggésben véleménynyilvánítási szabadságának korlátozása valamennyi állampolgárra kiterjedő alapjog-korlátozást is eredményez, mivel olyan, egy demokratikus társadalomban a végrehajtó hatalom ellenőrzéséhez nélkülözhetetlen információk vesznek el így, amelyek megismerése 2020. február 1-ig is kizárólag az országgyűlési képviselőkön keresztül volt hozzáférhető. Az Ogytv. jelenleg semmiben sem biztosít többletjogosultságot az országgyűlési képviselőknek a közérdekű információk megismerésére, mint ami az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) alapján mindenki számára biztosított.
- [7] A módosítást az „adott szerv akadálytalan működéséhez fűződő közérdekkel” indokolták, ez azonban – mutat rá az indítványozó – nem támasztja alá az alapjog-korlátozás szükségességét, hiszen az Ogytv. 2020. február 1-je előtt is előírta, hogy a belépési jogosultság gyakorlása nem eredményezheti az érintett szervek rendeltetészerű működésének aránytalan sérelmét. A módosítás valódi indoka az indítványozó szerint az a jogállamban elfogadhatatlan cél, hogy a közhatalmat gyakorló szervek a lehető legkevesebb kontrollal működjenek.
- [8] Végezetül az indítványozó úgy véli, hogy az országgyűlési képviselők azon funkciójának kiüresítése, hogy a közfeladatot ellátó szervek működését személyes jelenlét útján is előzetes egyeztetés nélkül ellenőrizze, a jogállamiság és hatalommegosztás [Alaptörvény C) cikk (1) bekezdés] elveivel is ellentétes.

II.

- [9] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„C) cikk (1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.”

„VI. cikk (3) Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.”

„IX. cikk (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.”

- [10] 2. Az Ogytv. érintett, 2020. január 31-ig hatályos rendelkezései:

„98. § (1) Az állami szervek kötelesek a képviselőket megbízatásuk ellátásában támogatni, és részükre a munkájukhoz szükséges felvilágosítást megadni.

[...]

(4) A képviselői igazolvány valamennyi közigazgatási szervhez, valamint a közintézetekhez és közintézményekhez belépésre jogosít. A képviselő – a feladat- és hatáskörrel rendelkező miniszter által szabályozott módon – jogosult a Magyar Honvédség, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat, a rendvédelmi szervek és a vámhatóság működésére szolgáló területre is belépni. E jogosultság gyakorlása nem eredményezheti az érintett szervek rendeltetészerű működésének aránytalan sérelmét.”

- [11] 3. Az Ogytv. támadott, 2020. február 1-től hatályos rendelkezése:

„98. § (1) Az állami szervek kötelesek a képviselőket megbízatásuk ellátásában támogatni, és részükre a munkájukhoz szükséges felvilágosítást megadni. A képviselő valamennyi közigazgatási szerv, közintézet és közintézmény vezetőjétől előzetesen egyeztetett módon tájékoztatást kérhet. E jogosultság az érintett szerv működésére vonatkozó előírásokra figyelemmel, valamint rendeltetészerű működésének aránytalan sérelme nélkül gyakorolható.”

III.

- [12] 1. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenképp azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [13] 1.1. Az Ogytv. 98. §-át az Országgyűlés működését és a képviselők jogállását érintő egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 28. §-a állapította meg, amely rendelkezés a Módtv. 46. § (2) bekezdése alapján 2020. február 1-jén lépett hatályba. Megállapítható, hogy a 2020. július 28-án postára adott alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott száznolcnapos határidőben nyújtották be. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és csatolta a jogi képviselője meghatalmazását.
- [14] 1.2. Az Ogytv. 98. §-ának vizsgálatát az indítványozó alkotmányjogi panaszban kérte, ebben az eljárástípusban azonban az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján – összefüggésben a 26. § (1) bekezdés a) pontjával – kizárólag Alaptörvényben biztosított jog sérelmére lehet hivatkozni. Mivel az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése az Alkotmánybíróság állandó és következetes gyakorlata szerint nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, ezért arra alkotmányjogi panasz nem alapítható {lásd legutóbb például: 3002/2020. (II. 4.) AB határozat, Indokolás [24]}. A kérelem tehát ebben a vonatkozásban nem tesz eleget a törvényi feltételeknek, ezért e tekintetben érdemi elbírálásra nincs lehetőség.
- [15] 1.3. A kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz, tartalmazza ugyanis: a) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 26. § (2) bekezdés]; b) az eljárás megindításának indokát (az alaptörvény-ellenesnek tartott jogszabály-módosítás az indítványozót mint országgyűlési képviselőt korábban megillető belépési jog tekintetében hátrányos változást eredményezett); c) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezést (Ogytv. 98. §); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdés, IX. cikk (1) bekezdés]; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt.
- [16] Az indítványozó formálisan az Ogytv. 98. §-a egésze ellen nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt, de a kérelem tartalma szerint csak az (1) bekezdés második mondata, és különösen annak „előzetesen egyeztetett módon” fordulata ellen irányul, mivel az indítványozót e rendelkezés esetleges megsemmisítése hozná a jelenleginél előnyösebb helyzetbe.
- [17] 1.4. Az indítványozó az Abtv. 26. § (2) bekezdés szerinti hatáskörben kérte az Alkotmánybíróság eljárását. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás. „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontja szerinti alkotmányjogi panasz jogintézményének egyaránt elsődleges célja [...] az egyéni, szubjektív jogvédelem: a ténylegesen jogsérelmet okozó alaptörvény-ellenes jogszabály, illetve alaptörvény-ellenes bírói döntés által okozott jogsérelem orvosolása. [...] a panasz befogadhatóságának feltétele az érintettség, nevezetesen az, hogy a panaszos által alaptörvény-ellenesnek ítélt jogszabály a panaszos személyét, konkrét jogviszonyát közvetlenül és ténylegesen, aktuálisan érintő rendelkezést állapít meg, s ennek következtében a panaszos alapjogai sérülnek [33/2012. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [61]–[62], [66]].” [3367/2012. (XII. 15.) AB végzés; Indokolás [13], [15]] Tehát „[a] kivételes panasz esetében, mivel az közvetlenül a norma ellen irányul, különös jelentősége van az érintettség vizsgálatának, hiszen a panaszos alapjogában való személyes, közvetlen és aktuális sérelme különbözteti meg a kivételes panaszt az utólagos normakontroll korábbi, bárki által kezdeményezhető változatától. [Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (rég. Abtv.) 20. § (2) bekezdés]” [3105/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]].
- [18] A kivételes alkotmányjogi panasz kapcsán az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint „[a]z érintettségnek [...] személyesnek, közvetlennek és aktuálisnak kell lennie [lásd: 3110/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [27]]” [3120/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [55]]. Nem állapítható meg az indítványozó érintettsége akkor,

ha a támadott jogszabályi rendelkezés az indítványozóval szemben nem került alkalmazásra, vagy annak hatályosulása őt közvetlenül nem érintette (vagyis a jogsérelem nem következett be, nem aktuális) {3170/2015. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [11]}. Ha a jogszabály érvényesüléséhez konstitutív hatályú végrehajtási aktus szükséges, az indítványozónak először a jogsértést közvetlenül megvalósító államhatalmi aktust kell megtámadnia, amelyet követően lehetővé válik a norma közvetett vizsgálata is. „Az aktuális érintettség követelménye azt jelenti, hogy az érintettségnek az alkotmányjogi panasz benyújtásakor fenn kell állnia.” {Először 3110/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [27]–[31], legutóbb megerősítette: 3123/2015. (VII. 9.) AB végzés, Indokolás [12], a gyakorlat összefoglalását lásd legutóbb például: 33/2017. (XII. 6.) AB határozat, Indokolás [32]–[35]; 33/2019. (XI. 27.) AB határozat, Indokolás [18]–[19]}.

- [19] A támadott jogszabályi rendelkezés az Ogytv.-nek a képviselői tisztség ellátásának támogatásáról szóló fejezetében található, és az országgyűlési képviselők tájékoztatáshoz való jogát rögzíti a közigazgatási szervek, közintézetek és közintézmények vonatkozásában. Az előírás közvetlenül, más állami aktus közbejötté nélkül hatályosul, ahhoz végrehajtási aktus nem szükséges, ugyanis az érintett szerv, intézmény vezetője nem hoz formális döntést az ügyben. Tehát, mivel az Ogytv. kifogásolt 98. § (1) bekezdése önmagában, jogalkalmazói döntés közbejötté nélkül, közvetlenül vezet az állított alapjogsérelemhez, e rendelkezés az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti panasszal támadható.
- [20] Az indítványozó az érintettségét azzal támasztotta alá, hogy országgyűlési képviselő, akinek a jogosultságait a támadott rendelkezés érinti, és aki már a múltban is számos alkalommal gyakorolta az Ogytv. 98. §-a által számára biztosított – a Módtv.-nyel módosított – jogokat. A támadott Ogytv.-előírás kifejezetten az országgyűlési képviselők jogait szabályozza, ezért az indítványozónak, aki országgyűlési képviselő, a norma címzettjeként az ügyben való személyes és közvetlen érintettsége megállapítható. Az aktuális (jelenváló) érintettség követelménye – a fentebb idézett gyakorlat szerint – azt jelenti, hogy az érintettségnek az alkotmányjogi panasz benyújtásakor fenn kell állnia. Az indítványozó múltbeli és potenciális jövőbeli ügyekre hivatkozott kérelmében, de azt nem állította, hogy a panaszra az adott volna okot, hogy az Ogytv. támadott szabálya alapján egy konkrét közigazgatási szervhez, közintézethez és közintézményhez való belépését megtagadták. Ehhez kapcsolódóan az Alkotmánybíróság a következő szempontokat mérlegelte.
- [21] Egyrészt nem követelhető meg az állított alapjogi jogsérelem beálltához a belépési lehetőség konkrét esetben való megtagadásának előidézése akkor, ha az egyértelműen előrelátható és egyúttal elkerülhetetlen. Márpedig előzetes egyeztetés nélküli belépésre a Módtv. nyomán – mivel az a korábbiaktól eltérően immár kifejezetten tartalmazza az előzetes egyeztetési kötelezettséget – nyilvánvalóan nem kerülhet sor {vesd össze: 33/2019. (XI. 27.) AB határozat, Indokolás [20]}.
- [22] Másrészt az előzetes egyeztetés nélküli belépés kifejezetten azt jelenti, hogy az érintett nem jelzi a szándékát – tehát előre nem jelenti azt be –, ebből következően fogalmilag kizárt bármilyen dokumentummal történő igazolhatósága akár annak, hogy ilyen kérést előterjesztett, akár annak, hogy azt elutasították.
- [23] Harmadrészt – más ügyekhez hasonlóan – jelentőséget tulajdonított az Alkotmánybíróság annak is, hogy a kifogásolt törvénymódosítás olyan magatartásra vonatkozott, amelyet a módosítást megelőzően az érintett személy törvényesen tanúsíthatott, és a sérelmezett norma további végrehajtó aktus nélkül változtatta meg e személy jogi pozíciójához korábban kapcsolódó jogosultságot {vesd össze: 15/2020. (VII. 8.) AB határozat, Indokolás [5]; 3/2019. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [36]}.
- [24] E három körülmény együttes figyelembevételével – hangsúlyozva, hogy más körülmények között általában szükség van az aktuális érintettség dokumentumokkal történő igazolására –, az Alkotmánybíróság jelen esetben megállapíthatónak tartotta, hogy az alaptörvény-ellenesnek állított jogszabály az indítványozó országgyűlési képviselő személyét, konkrét jogviszonyát közvetlenül és ténylegesen, aktuálisan (jelenváló módon) érinti.
- [25] 1.5. A panasz az Abtv. 29. §-ába foglalt feltételnek is megfelel, mert alapvető alkotmányjogi jelentőségűnek tekinthető az a kérdés, hogy speciálisan az országgyűlési képviselők információhoz való hozzájutásának szabályozása milyen kapcsolatban áll az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésével és ezen keresztül a IX. cikk (1) bekezdésével, illetve, hogy alapjog-korlátozásnak tekinthető-e az, hogy az országgyűlési képviselők a közigazgatási szervek, közintézetek és közintézmények vonatkozásában csak előzetesen egyeztetett módon történő tájékoztatáskérésre jogosultak.
- [26] 2. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 31. § (6) bekezdését alkalmazva, külön befogadási eljárás mellőzésével érdemben bírálta el.

IV.

- [27] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.
- [28] 1. Az indítványozó szerint alaptörvény-ellenesen korlátozza a közérdekű adatok megismeréséhez való jogát [Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdés] – és ezen keresztül a véleménynyilvánítási szabadságát [Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdés] – az országgyűlési képviselők parlamenten kívüli információszerzési joga feltételeinek megváltoztatása. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság eljárása során először áttekintette az országgyűlési képviselők információszerzési jogának jogi kereteit, lényegét (IV/2. pont, Indokolás [29] és köv.), majd a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog [Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdés] releváns tartalmát (IV/3. pont, Indokolás [37] és köv.), mivel az indítványozó elsősorban e jog sérelmére hivatkozott, és ezen keresztül állította a szabad véleménynyilvánításhoz való jog [Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdés] sérelmét. Végezetül az Alkotmánybíróság a kettő összefüggésének elemzése alapján elbírálta az indítványt (IV/4. pont, Indokolás [39] és köv.).
- [29] 2. Az országgyűlési képviselők – mint a legfőbb népképviselői szerv, az országgyűlés tagjai – jogállását, feladatait, a képviselők jogait és kötelezettségeit az Alaptörvény „AZ ÁLLAM” című fejezete és az Ogytv. tartalmazza, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat (a továbbiakban: Házszabály) részletezi.
- [30] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is emlékeztet arra, hogy „[a]z Alaptörvény kimondja, hogy a közhatalom forrása a nép, és a nép a hatalmát elsődlegesen választott képviselői útján gyakorolja [B] cikk (3)–(4) bekezdés]. Magyarország országos népképviselői szerve az Országgyűlés, amelyben az országgyűlési képviselők tevékenységüket (a szabad mandátum elve szerint) a köz érdekében végzik [4. cikk (1) bekezdés], azaz őket sem utasítani, sem idő előtt visszahívni nem lehet, a közügyekben legjobb tudásuk és meggyőződésük szerint döntenek. A választópolgárok négyévente, általános és egyenlő választójog alapján, közvetlen és titkos szavazással, a választók akaratának szabad kifejezését biztosító választáson (2. cikk) döntenek el, hogy kik lesznek azok, akik országos ügyekben képviselőként a közhatalmi döntéseket hozzák. Az így megválasztott képviselők arra kapnak megbízatást, hogy képviselőtársaik véleményét és a nyilvánosság visszajelzéseit is megfontolva az egész ország számára lehető legjobb döntéseket hozzák meg.” {6/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [65]}
- [31] Az országgyűlési képviselőknek az országgyűlési döntéshozatali eljárásban történő megfontolt és szakmailag megalapozott részvételét lehetővé tevő rendelkezések – amint azt az Alkotmánybíróság megfogalmazta korábbi döntésében – a köz érdekében végzendő képviselői tevékenység olyan garanciái, amelyek mint a demokratikus hatalomgyakorlás alkotmányi követelményei szoros kapcsolatban állnak az Alaptörvény B) cikk (1) és (3)–(4) bekezdésében, valamint 4. cikkében foglaltakkal. „A demokratikus jogállam követelményei között az országgyűlési képviselők feladata többek között a közügyek megvitatása [50/2003. (XI. 5.) AB határozat, ABH 2003, 566, 576]. Ez a feladat számos alapjog érvényesülésének is előfeltétele. [...] Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az országgyűlési képviselőknek a köz érdekében végzett tevékenysége egyrészt a közügyek szabad parlamenti megvitatásában – mint a demokratikus törvényalkotás egyik nélkülözhetetlen előfeltételében –, másrészt a választópolgárok megfelelő tájékoztatásában nyilvánul meg, abban, hogy kellő információ birtokában vegyenek részt a politikai diskurzusban [lásd 50/2003. (XI. 5.) AB határozat, ABH 2003, 566, 576].” {6/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [78]} Az országgyűlés és az országgyűlési képviselők csak akkor tudják ellátni törvényalkotási, illetve parlamenti ellenőrzési és egyéb feladataikat, ha rendelkeznek minden olyan információval, amely a munkájukhoz szükséges.
- [32] Ezzel összhangban az Alaptörvény és az Ogytv., valamint különböző más jogszabályok és a Házszabály is széles körben tartalmaznak kifejezetten az országgyűlés, illetve az országgyűlési képviselők tájékozódására és tájékoztatására – együttesen: információszerzésére – vonatkozó szabályokat. E szabályokban egyidejűleg jelenik meg a tájékoztatáshoz, információhoz való hozzájutás joga és a tájékoztatási kötelezettség.
- [33] Az információszerzésre vonatkozó szabályok rendkívül széles körűek, és mindenfajta, az országgyűlést vagy annak tagját illetően szabályozott tájékozódási lehetőség ide tartozik [például a Házszabály 111. § (5)–(6) bekezdése, amely az országgyűlési képviselőknek az Országgyűlés Hivatala által működtetett elemző, információs és dokumentációs szolgáltatások igénybevételéről és az országgyűlés kiadványaihoz és hivatalos dokumentumaihoz való hozzáféréséről szól].

- [34] Jelen ügyben azonban információszerzés alatt csak a parlamenten kívüli más szervektől vagy személyektől való tájékozódást értjük. E körbe sorolható például a beszámoló [például: Alaptörvény 23. cikk (3) bekezdés, 29. cikk (5) bekezdés, 30. cikk (4) bekezdés, 41. cikk (4) bekezdés, 43. cikk (3) bekezdés, 47. cikk (4) bekezdés], a jelentés [például az Állami Számvevőszék jelentése a központi költségvetésről és annak végrehajtásáról (zárszámadás)] vagy a tájékoztató [például: Alaptörvény 52. cikk (2) bekezdés, Hárszabály 89. §], a kérdés (és az azonnali kérdés), valamint az interpelláció [Alaptörvény 7. cikk (2)–(3) bekezdés, Ogytv. 42–43. §, Hárszabály 120–126. §], továbbá az Ogytv.-nek az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló Harmadik Részének a képviselői tisztség ellátásának támogatását szabályozó fejezetében található – jelen ügyben érintett – 98. § (1) bekezdése is. Ez utóbbi rendelkezés első mondata általánosságban kötelezi az állami szerveket arra, hogy a képviselőket megbízatásuk ellátásában támogassák, és részükre a munkájukhoz szükséges felvilágosítást megadják. A második mondat pedig azt is rögzíti, hogy a képviselő valamennyi közigazgatási szerv, közintézet és közintézmény vezetőjétől előzetesen egyeztetett módon tájékoztatást kérhet. 2020. február 1-ig az Ogytv. 98. § (4) bekezdése a képviselők információhoz jutását az előzetes bejelentés nélküli belépési jog szabályozásával is segítette (a szabály a rendszerváltozás óta része volt a magyar jogrendnek, lásd: az országgyűlési képviselők jogállásáról 1990. évi LV. törvény 9. §-a, majd 8. §-a), a jogalkotó azonban ezt a lehetőséget – és ez adott okot az alkotmányjogi panasz benyújtására – ebben a formában megszüntette.
- [35] Fontos hangsúlyozni, hogy az Ogytv. 98. § (1) bekezdése jelenleg sem zárja ki kategorikusan a parlamenten kívüli szervek területén végzett képviselői információszerzést, tehát annak a lehetőségét, hogy egy országgyűlési képviselő személyes látogatást tegyen valamely közigazgatási szervnél, közintézetnél vagy közintézménynél, és a helyszínen, közvetlenül tájékozódjon. Ezt az értelmezést három körülmény támasztja alá. Egyrészt nyelvtani értelmezés szerint a törvény az előzetes bejelentés nélküli, azonnali belépés lehetőségének megszüntetésével egyidejűleg kifejezetten csak a tájékoztatás módjáról történő előzetes egyeztetés kötelezettségéről szól. A jogszabály által előírt kötelező tájékoztatás adott esetben akár a helyszínen is megadható, tehát az információk átadásán túl a képviselő közvetlen információszerzési lehetőségének biztosításával is teljesíthető. Másrészt az előírást kontextusba helyezve figyelemmel kell lenni az Ogytv. 98. § (1) bekezdésének harmadik mondatára is, amely szerint a szóban forgó képviselői jogosultság „az érintett szerv működésére vonatkozó előírásokra figyelemmel, valamint rendeltetésszerű működésének aránytalan sérelme nélkül gyakorolható”. A rendeltetésszerű működésre történő utalás a módosítást megelőzően is szerepelt a jogszabályban [az Ogytv. 98. § (4) bekezdésében], méghozzá alapvetően a belépési jog mikénti gyakorlásával összefüggésben. Az érintett szerv működésére vonatkozó előírások figyelembevételének kötelezettségét érintő új feltétel pedig eleve kizárólag a képviselő helyszíni látogatásával összefüggésben értelmezhető előírás. Harmadrészt az Ogytv.-t módosító törvényjavaslat indokolása hivatkozik az Igazságügyi Bizottság 2019. március 26-án meghozott állásfoglalásában megfogalmazott indokokra. Ezen állásfoglalás kifejezetten a belépési jog kiegészítő jellege mellett érvelt, és a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét hangsúlyozta. A törvényjavaslat indokolása pedig úgy fogalmaz, hogy „[a] Javaslat [...] az államigazgatási szervek vonatkozásában közvetlenül gyakorolható tájékoztatáshoz való jogot az ellenőrzési jog gyakorlása és az adott szerv akadálytalan működéséhez fűződő közérdek egyensúlyának biztosítását egyaránt szem előtt tartó többletjogosítványként szabályozza”. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint e három érv meggyőzően támasztja alá azt az értelmezési konklúziót, miszerint a képviselő helyszíni látogatása az előzetes egyeztetést előíró törvénymódosítást ellenére is a közvetlen információszerzés egyik lehetséges – bár a parlamenti kontroll más eszközeihez képest atipikus – részjogosítványa maradt.
- [36] A fentiek szerint az országgyűlési képviselők részben az Országgyűlés tagjaként (kollektív jogosultság), részben egyénileg, közhivatal viselő személyként (egyéni jogosultság) – de ekkor is kifejezetten képviselői minőségükben, erre tekintettel – jogosultak információszerzésre. E jog nagyjából – az Alaptörvényben és más jogszabályokban szabályozott – konkrét, a parlament működésével összefüggésben álló és más szervekre nem jellemző jogosítványok összessége. Van a jogosultságnak ugyanakkor egy általános jellegű, az Ogytv. 98. §-ában szabályozott aspektusa is. A tájékoztatási kötelezettséggel érintetteknek részben külön kérés nélkül is gondoskodniuk kell az előírt – jogszabályban meghatározott tárgyú és tartalmú – tájékoztatásról, míg más esetekben a kért információt erre vonatkozó kérésre kell megadni. A tájékoztatás a parlament feladatainak (elsősorban, de nem kizárólag: ellenőrzési funkciójának) megfelelő ellátását szolgálja, és ezzel összhangban – kifejezett rendelkezés alapján vagy a jogintézmény logikájából következően, bennefoglalt módon – általánosságban az adott szerv, intézmény működését, tevékenységét és az ezzel kapcsolatos adatokat érinti (ez adott esetben tágabb lehet a közérdekű, közérdekből nyilvános adatok körénél). A kötelezettek spektruma nem korlátlan ugyan, de rendkívül széles körű: bár a hatalommegosztás elve alapján {Alaptörvény C) cikk (1) bekezdés, lásd: 28/1995.

(V. 19.) AB határozat, ABH 1995, 138; megerősítette legutóbb például: 1/2020. (I. 2.) AB határozat, Indokolás [35]} az Országgyűlés elsősorban a Kormányt ellenőrzi, de ellenőrző tevékenysége kiterjed azon szervekre is, amelyek beszámolási kötelezettséggel tartoznak a népképviselői szervnek. Az országgyűlés és a képviselők általános tájékoztatói joga pedig ennél is tágabb kört ölel fel, mivel az minden állami szervet, közigazgatási szervet, közintézetet és közintézményt érint, sőt adott esetben még e körön túl is terjedhet [az országgyűlési vizsgálóbizottság például az Ogytv. 25. § (1) bekezdése alapján a vizsgálati tevékenységével összefüggő irattal, adattal vagy egyéb információval rendelkező bármely személyt, szervet vagy szervezetet a vizsgálati tevékenységében való közreműködésre kötelezhet].

- [37] 3. Az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében garantált közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog (összefoglaló néven: az információs szabadság) szintén információk megszerzésére vonatkozik. Az Alkotmánybíróság következetesen érvényesített gyakorlata figyelembevételével {a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3299/2019. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [30]–[32]} az információs szabadság tartalma szerint „az információs jogot, az információk megszerzésének szabadságát és állami elismerését, továbbá biztosítását jelenti”, ami azért lényeges, mert az „információkhoz való hozzáférhetőség, az információk szabad áramlása különösen a közhatalom és az állam szervei tevékenységének átláthatósága körében alapvető jelentőségű” [34/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 177, 185; az Alaptörvény hatályba lépése előtti alkotmánybírói gyakorlat megerősítése tekintetében lásd: 13/2019. (IV. 8.) AB határozat, Indokolás [25]}. „Mindezek mögött alapvetően két, egymással összefüggő indok áll: egyrészt a közhatalom működéséről való tájékozott véleményformálás feltételeinek a megteremtése, másrészt a demokratikus és hatékony működés külső kontrollja és ösztönzése.

Az állam működéséről való tájékozott véleményformálás elengedhetetlen a hatalomgyakorlók tevékenységének megítéléséhez és számonkéréséhez, a közhatalmi döntéshozatalra, a közügyek intézésére gyakorolt állampolgári ellenőrzés és befolyás gyakorlásához, tágabb értelemben a közügyekhez kapcsolódó nyilvános, tényeken alapuló diskurzus kialakulásához. [...]

Az információhoz való hozzáférés, a közérdekű információ megismerésének joga alapvetően megelőzi és elősegíti a véleményalkotást, a közérdekű adat terjesztésének a joga azonban lényegében már a véleménynyilvánítási jog részeként értékelhető.

Az információs szabadság nem az érintett szervek hatékony működésének a kárára érvényesül, hanem elvileg éppen ellenkezőleg: bár a transzparencia biztosítása adott esetben idővel, munkaerő-forrás igénybevételével és költséggel járhat, ugyanakkor ez valójában a demokratikus és hatékony működés egyik biztosítéka. Az ugyanis, hogy a közfeladat ellátásával kapcsolatos adatok eleve nyilvánosak vagy igény esetén hozzáférhetőek, a működés társadalmi ellenőrzésének egyik eszköze, és ezáltal a hatékony(abb) működés egyik garanciája is.

Az információs szabadság tehát az egyik nevesített kommunikációs alapjog, amelynek az alapjogok rendszerében a véleménynyilvánítási joggal való összefüggése miatt kitüntetett szerepe van, és ahogy a véleménynyilvánítási jognak, úgy az információs szabadsághoz való jognak is kevés más joggal szemben kell engednie [30/1992. (V. 26.) AB határozat, ABH 1992, 167, 170–171. és 178., Abh1. [21/2013. (VII. 19.) AB határozat], Indokolás [39]}. Ennek a követelménynek mind a jogi szabályozásban, mind pedig a gyakorlatban tükröződnie kell, és az Alkotmánybíróság is ennek figyelembevételével alakítja a gyakorlatát.” [13/2019. (IV. 8.) AB határozat, Indokolás [29]–[33]]

- [38] Az információs szabadság az Alaptörvény „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” fejezetében található alapjogi katalógus része, mindig egyéni jog, és annak jogállásától, foglalkozásától függetlenül minden személy alanya [Alaptörvény I. cikk (1)–(2) bekezdés]. E jognak, amennyiben a közérdekű adatok proaktív közzétételére nem kerül sor, adatigénylés útján lehet érvényt szerezni, amelynek során az adat megismerésére vonatkozó érdek igazolására nincs szükség, és e jog valódi alanyi jogként funkcionál abban az értelemben, hogy bírósági úton is érvényesíthető [Infotv. 31. § (1) bekezdés; 3252/2016. (XII. 6.) AB határozat, Indokolás [25]}. Az érintett adatkört a szóban forgó alapjog alkotmányos rendeltetésével, valamint a demokratikus társadalomban betöltött funkciójával összhangban, az Infotv. vonatkozó rendelkezései alapulvételével szokásos behatárolni [13/2019. (IV. 8.) AB határozat, Indokolás [40]], és az adatszolgáltatásra kötelezettek köre is ehhez igazodik [lásd: 7/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [23]–[30]].

- [39] 4. Az országgyűlést és tagjait megillető információs szerzési jog, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog a fentiek szerint hasonlóságot mutat abban, hogy mindkét jog végső célja az állam

- működésének, a közhatalom gyakorlásának és az állam szervei tevékenységének átláthatósága, a demokratikus és hatékony működés kontrollja és ösztönzése. Továbbá az információhoz jutás módja is részben hasonló.
- [40] Hasonlóságuk ellenére azonban a szóban forgó két jog számos különbözőséget is felmutat: nemcsak a jogosultak (országgyűlés, országgyűlési képviselők – bármely jogalany), hanem a kötelezettek (közigazgatási szerv, közintézet és közintézmény – közérdekű, közérdekből nyilvános adatot kezelő szerv vagy személy), valamint az érintett adatok köre (közigazgatási szerv, közintézet és közintézmény működésével, tevékenységével összefüggő információ – közérdekű, közérdekből nyilvános adat) is eltérő, továbbá a jogérvényesítés módja – pere-síthetősége – tekintetében is különbség van. Alkotmányjogi szempontból azonban a leglényegesebb eltérés abban ragadható meg, hogy az információs szabadság egy, az Alaptörvény kifejezett rendelkezésén alapuló, mindenkit különbségtétel nélkül megillető, az állammal szemben biztosított alapvető jog, amely az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe foglalt feltételek szerint korlátozható, míg az országgyűlési képviselők tekintetében szabályozott információszerzés képviselői jogosultság, de nem alapjog. E körben is hangsúlyozza az Alkotmánybíróság, hogy az Ogytv. 98. § (1) bekezdése alapján a közvetlen helyszíni információgyűjtés – az előzetes egyeztetést előíró törvénymódosítás ellenére – jelenleg is a képviselői információszerzés egyik eszköze.
- [41] Az alapvető jogok egyenlőségének elvéből kiindulva az információs szabadság és a vélemény szabadság mindenkit megillet, tehát azzal magánszemélyként az országgyűlési képviselők is élhetnek. Megjegyzendő ezzel kapcsolatban az is, hogy az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdéséből az információkhoz való – adott esetben adatigénylés útján történő – hozzáférés, illetve ennek bírói fórum által történő kikényszerítése vezethető le {7/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [33]–[34]}, az – adott esetben előzetes értesítés nélküli – helyszíni ellenőrzés, belépés joga azonban nem. Kétségtelen ugyanakkor az is, hogy az országgyűlési képviselőnek az átlagpolgárhoz képest több és/vagy más információra van szüksége feladatai megfelelő ellátásához, és ezek az információk az országgyűlés közhatalmi tevékenysége gyakorlásának nélkülözhetetlen eszközét jelentik. Elengedhetetlen, hogy a vonatkozó, a parlament feladatainak megfelelő ellátását szolgáló jogszabályok megalkotásra kerüljenek.
- [42] A képviselőknek közigazgatási szervek, közintézetek és közintézmények működése, tevékenysége tekintetében fennálló tájékoztatáshoz és tájékozódáshoz való joga ebben az értelemben szintén visszavezethető az Alaptörvény rendelkezéseire, de e körben egy olyan képviselői jogosítványról van szó, amely alkotmányjogi értelemben a parlament működésére és a hatalommegosztásra vonatkozó alaptörvényi szabályokkal áll kapcsolatban. Dacára annak, hogy a hatalommegosztás „azt is jelenti: a demokratikus jogállamban korlátlan és korlátozhatatlan hatalom nincs, s ennek érdekében bizonyos hatalmi ágak szükségképpen korlátozzák más hatalmi ágak jogosítványait” {1/2020. (I. 2.) AB határozat, Indokolás [35]}, az egyes hatalmi ágaknak nincs általános felhatalmazása egymás tevékenységének mindennemű ellenőrzésére. Az egyes hatalmi ágak az Alaptörvényben meghatározott keretek között, az ott rögzített feladataik szerint kapcsolódnak más hatalmi ágakhoz. Igaz ez az országgyűlésre is, ezért minden képviselői jog, így a tájékozódási jogok is mindig a parlament feladat- és hatáskörére vezethetők vissza, kizárólag azzal összefüggésben értelmezhetők, önmagukban nem keletkezhetnek speciális felügyeleti jogot. A közvetlen helyszíni észlelés a parlamenti információszerzés egyik lehetséges, fontos, a magyar közjogban immár harmincéves múltra visszatekintő, bár a parlament működésének jellegét figyelembe véve mindenképpen atipikus eszköze. A képviselői belépési jog – amint általánosságban a demokratikus közhatalmi testületek és tagjainak tájékozódási és adatmegismerési joga – alkotmányjogi jellegét tekintve tehát nem alapjog, és nem is vezethető vissza a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való alapvető jogra, nem tartozik annak védelmi körébe és jelentősége ellenére sem pozícionálható az állammal szemben mindenkit megillető alapjog elé.
- [43] Tekintve, hogy az Ogytv. 98. § (1) bekezdése a fentiek szerint nem áll összefüggésben az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében biztosított alapvető joggal, ezért jelen ügyben az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe foglalt alapjog-korlátozási teszt lefolytatásának nincs helye. Továbbá, mivel az indítványozó az információs szabadság sérelméről keresetként, kifejezetten azzal összefüggésben állította a szabad véleménynyilvánításhoz való jog sérelmét – arra hivatkozott, hogy az információs szabadság érvényesülése a véleménynyilvánításhoz való jog gyakorlásának előfeltétele –, az alkotmányjogi panaszba foglalt érvelés az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése vonatkozásában sem foghat helyt.
- [44] 5. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az Ogytv. 98. § (1) bekezdése második mondata alaptörvény-ellenességére és megsemmisítésére vonatkozóan előterjesztett alkotmányjogi panaszt a rendelkező részben foglaltak szerint elutasította.

Budapest, 2020. december 8.

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter alkotmánybíró különvéleménye

- [45] Nem értek egyet a határozat rendelkező részében foglalt döntéssel; véleményem szerint az indokolásban foglaltak nem támasztják alá kellően azt a megállapítást, hogy az országgyűlési képviselők belépési jogosultságának megvonása, és helyette az előzetesen egyeztetett módon történő tájékoztatáskérés bevezetése ne jelentene alaptörvény-ellenes visszalépést a képviselők információszerzési jogát illetően.
- [46] Amint arra a határozat indokolása is rámutat, az országgyűlési képviselők belépési joga a magyar közjogban mintegy harminc éve része volt a képviselők információszerzési jogának. A képviselők információszerzési joga nélkülözhetetlen előfeltétele egyrészt annak, hogy a parlament közhatalmi tevékenységét gyakorolni tudja – ezen belül is annak, hogy a képviselők parlamenti feladataiknak, különösen az ellenőrzési funkciónak eleget tudjanak tenni –, másrészt pedig annak is, hogy a közügyek szabad megvitatásában a képviselők kellő információ birtokában vehessenek részt, és a választópolgárokat, a tágabb nyilvánosságot is így tájékoztathassák. Az e jog részjogosítványát jelentő belépési jogot, vagyis azt, hogy az országgyűlési képviselők képviselői igazolványukkal valamennyi közigazgatási szervhez, közintézethez és közintézményhez beléphessenek, a Módtv. 2020. február 1-jei hatállyal megszüntette, és helyette már csak azt engedi meg az Ogytv. 98. § (1) bekezdésében, hogy a képviselők a közigazgatási szervek, közintézetek és közintézmények vezetőitől előzetesen egyeztetett módon tájékoztatást kérjenek. Ez a korlátozás nemcsak egyes közintézményekre vonatkozik, hanem differenciálatlanul valamennyi közigazgatási szervre, közintézetre és közintézményre.
- [47] Ezt a visszalépést az országgyűlési képviselők információszerzési lehetőségeiben meglátásom szerint nem magyarázza az, hogy a nyelvtani értelmezés jelenleg sem zárja ki teljesen a helyszíni tájékozódás lehetőségét, hiszen a belépési jog gyakorlása a Módtv. előtti szabályozáshoz képest immár világosan feltételhez kötött, az érintett szerv vezetőjével folytatott egyeztetés kimenetelén múlik. Nem meggyőző az a magyarázat sem, hogy ez a módosítás az érintett szervek rendeltetésszerű működését védené, mert – amint erre az indokolás is rámutat – az Ogytv. korlátként eddig is tartalmazta az „[e] jogosultság gyakorlása nem eredményezheti az érintett szervek rendeltetésszerű működésének aránytalan sérelmét” fordulatot; vagyis a jogalkotói szándék valamilyen ezt meghaladó többlet-korlátozásra irányulhatott. Végezetül nem szolgál érdmi többletinformációval a visszalépés alkotmányos indokait illetően az indokolásban hivatkozott – jogi kötőerővel egyébként nem rendelkező, és az Ogytv.-nek még a módosítás előtti szövegállapotához kapcsolódó – igazságügyi bizottsági állásfoglalás sem; mert az pusztán annyit mond ki, hogy az információszerzési jogot elsődlegesen a plenáris ülésen és a bizottsági munkában kell gyakorolni, az akkor még létező belépési jog pedig csupán kiegészítő jellegű eszköz, amit nem lehet kiterjesztően értelmezni, és ami nem gyakorolható visszaélészerűen.
- [48] A többségi döntés szerint az országgyűlési képviselők információszerzési joga nem áll összefüggésben a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való joggal, nem alapjog, ezért rá nézve az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti alapjog-korlátozási teszt lefolytatásának nincs helye. Továbbá, mivel kifejezetten az információs szabadság sérelmével összefüggésben hivatkozott az indítványozó a szabad vélemény nyilvánításhoz való

joga sérelmére, ezért az indítvány ezen része sem megalapozott. Ugyanakkor az indokolás is kimondja, hogy a képviselők információszerzési joga „visszavezethető az Alaptörvény rendelkezéseire” – vagyis Alaptörvényben biztosított jogról van szó. Mivel az Alaptörvényben biztosított jog sérelmére történő hivatkozás az alkotmányjogi panasz befogadási kritériuma is, ezért ha a képviselők információszerzési joga nem minősülne Alaptörvényben biztosított jognak, akkor az indítványt be sem lehetett volna fogadni. Ha azonban annak minősül, akkor lennie kell olyan tesztnek is, amely alapján az Alkotmánybíróság a kifogásolt korlátozás alkotmányosságát megvizsgálhatja. Úgy vélem, e vizsgálat lefolytatása nélkül nem lehet megalapozottan a rendelkező részben foglalt döntésre jutni, sem pedig annak ellenkezőjére.

Budapest, 2020. december 8.

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1318/2020.

